

Arrest

nr. 146 520 van 27 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind Mariana TOUMAS, op 24 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DENYS loco advocaat M. GROUWELS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Armeens christen te zijn. U bent geboren in Aleppo; u woonde er in de Telefon Hawa'i -straat in al-Midan. U hebt Literatuur gestudeerd aan de Universiteit van Aleppo maar u bent in het derde jaar gestopt. In 2004 bent u getrouwd met (T.F.) (O.V. X; CG 14/11356) en ongeveer twee maanden later zijn jullie naar Koeweit verhuisd om te werken. U werkte er bij DHL. Elk jaar keerde u voor vakantie terug naar Syrië. De laatste keer dat u in Syrië was, was in 2010. Op 5 juli 2012 is uw dochter Mariana in Koeweit geboren.

Begin 2012 werd uw echtgenoot opgeroepen als reservist voor het Syrische leger. Hij was op dat moment in Koeweit en heeft aan deze oproeping geen gevolg gegeven.

De laatste tijd had uw echtgenoot in Koeweit problemen met shabiha. Zij bedreigden hem omdat hij zich openlijk uitgaf als opposant van het Syrische regime. Zowel voor als na zijn werk werd hij lastiggevallen en uiteindelijk werd hij ontslagen. Omdat jullie reeds eerder een Schengenvisum hadden aangevraagd, zijn jullie op legale wijze naar België gekomen. Op 6 maart 2014 vragen jullie asiel aan bij de bevoegde Belgische instanties. U bent zwanger van een tweede kindje.

Op 24 april 2014 werd u door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend en intussen is hier ook uw tweede dochtertje geboren.

Op 26 september 2014 werd u op het Commissariaat-generaal opnieuw uitgenodigd in kader van een eventuele intrekking van uw statuut daar gebleken is dat u, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen, ook over de Armeense nationaliteit beschikt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er na de toekenning van de vluchtelingenstatus een nieuw element in uw asioldossier is opgedoken. Uit dit nieuw element blijkt dat cruciale verklaringen die u in de loop van de asielprocedure aflegde ongeloofwaardig zijn. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u de vluchtelingenstatus heeft verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen.

Zo stelde u in kader van uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) dat u nooit in Armenië bent geweest en u enkel de Syrische nationaliteit heeft. U heeft nooit de Armeense nationaliteit aangevraagd (CGVS, dd.16/04/2014, p.3). U werd hierna gevraagd om uw toestemming te geven aan het CGVS om te onderzoeken of u al dan niet over de Armeense nationaliteit beschikt. U verklaarde hiertegen geen bezwaar te hebben, waarna u een door het CGVS opgesteld attest ondertekende, dat in deze toestemming voorziet (zie document toegevoegd aan uw administratief dossier). Het CGVS stelde vervolgens een onderzoek in. Op 16 mei 2014 ontving het CGVS een antwoord van de Armeense ambassade in Brussel. Hierin wordt bevestigd dat u, alhoewel u nog niet uw Armeens paspoort bij de dienst paspoorten bent gaan ophalen, **een Armeens staatsburger** bent (zie COI Case ARM 2014-007 toegevoegd aan uw administratief dossier). U werd in kader van deze vaststelling nogmaals opgeroepen door het CGVS, doch u bleef volhouden dat dit niet het geval was en u niet over de Armeense nationaliteit beschikt (CGVS dd. 26/09/2014, p.1-2). Aldus blijkt ontegensprekelijk dat u op intentionele wijze tracht te Belgische asielinstanties te misleiden.

Aldus staat vast dat u zowel over de Syrische als over de Armeense nationaliteit beschikt. Het CGVS wijst erop dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder 'land van herkomst' in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de richtlijn 2011/95/EU. Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw asielaanvraag in België derhalve toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de Armeense als de Syrische overheid. U baseert uw verzoek om internationale bescherming echter enkel op feiten die zich in Syrië hebben voorgedaan. Uit uw verklaringen kunnen geen elementen ontwaard worden die erop wijzen dat u een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt ten aanzien van Armenië - van welk land u angstvallig probeerde de nationaliteit te verbergen. Er kan dan ook redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u zich naar Armenië kan begeven om aan de situatie in Syrië te ontkomen.

Bijgevolg dient de u toegekende vluchtelingenstatus, op basis van de actuele situatie in Syrië, ingetrokken te worden.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote de vluchtelingenstatus werd ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop dat u niet mag worden teruggeleid naar Syrië, doch wel kan worden teruggeleid naar Armenië.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van *“het motiveringsbeginsel van administratieve handelingen”*.

Verzoekster wijst erop dat het administratief dossier geen enkel bewijs bevat van een verblijfstitel of een verwerving van de Armeense nationaliteit. Als bron worden “directe contacten” met de Armeense consul in Brussel vermeld. Er bevindt zich geen fotokopie van verzoeksters beweerde paspoort in het administratief dossier. Volgens verzoekster heeft verweerder de bestreden beslissing genomen zonder zelfs de mogelijkheid te hebben gehad om na te gaan of de identiteit van het paspoort waarover de Armeense consul verklaart te beschikken, identiek is aan deze van verzoekster (door de geboortedata, de foto's en de handtekening *et cetera* te vergelijken), terwijl dergelijke controle verplicht was teneinde te voorzien in de motivering van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing is enkel gebaseerd op een subjectieve verklaring van de Armeense consul te Brussel.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van *“het beginsel van behoorlijk bestuur van redelijkheid en zorgvuldigheid”*.

Verweerder heeft niet eens de moeite genomen om het zogenaamde Armeense paspoort van verzoekster aan de Armeense consul te vragen. Het volstaat blijkbaar dat de Armeense consul denkt te weten dat verzoekster de Armeense nationaliteit zou hebben via een decreet van 2012. Er werd geen kopie van dit decreet aan het administratief dossier toegevoegd.

2.1.3. In een derde middel beroept verzoekster zich op de schending van *“het beginsel audi alteram partem”*.

Volgens verzoekster houdt het hoorrecht ten eerste in dat de persoon moet opgeroepen worden met vermelding van de weerhouden elementen en de voorziene maatregel en toegang moet hebben tot zijn dossier en gehoord moet worden met bijstand van een raadsman van zijn keuze, tenzij in dringende gevallen. Verzoekster werd door verweerder gehoord. Zij stelt dat de verklaring van de Armeense consul geen objectief element uitmaakt en dat, aangezien zij geen toegang had tot en niet beschikte over een kopie van het beweerde paspoort, haar rechten van verdediging geschonden zijn. Ten tweede houdt het principe om gehoord te worden volgens verzoekster het recht in om geïnformeerd te worden van de feiten die aan de basis van de maatregel liggen. Een onduidelijkheid in de informatie van de weerhouden feiten kan de betrokkene verhinderen zijn standpunt op nuttige wijze te uiten. Het principe *audi alteram partem* houdt ten derde het recht in een volledig dossier te kunnen raadplegen, aldus verzoekster. Zij verwijst naar communicatie tussen haar raadsman en het CGVS, waaruit blijkt dat er geen kopie van een eventueel Armeens paspoort in het dossier te vinden is. Verzoekster meent hierdoor schade te hebben geleden, aangezien haar mogelijkheid om haar verdediging te organiseren tot niets werd herleid.

2.1.4. In een vierde middel beroept verzoekster zich op de schending van *“het beginsel van openbaarheid”*.

Door de e-mail van de Armeense consul en de kopie van het Armeense paspoort niet aan verzoekster te overhandigen, heeft het CGVS het beginsel van de openbaarheid geschonden, aldus verzoekster.

2.1.5. In wat zich aandient als een vijfde middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 3 van het EVRM.

Zij stelt als volgt in onderhavig verzoekschrift: *“Dat door een beslissing te nemen tot intrekking van het vluchtelingenstatuut van verzoekster zonder het bestaan van de verblijfstitel in Armenië na te gaan, verwerende partij het risico neemt verzoekster te onderwerpen aan een terugkeer naar Syrië waar zijn leven in gevaar is en hij minstens vreest voor onmenselijke en vernederende behandelingen; Dat verwerende partij aldus de artikelen 2 en 3 van het EVRM schendt,”*

2.1.6. In wat zich aandient als een zesde middel stelt verzoekster met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus als volgt:

“1. Veiligheidssituatie

Overwegende dat niet kan betwist worden dat de veiligheidssituatie in Syrië betreurenswaardig is en elke dag verslechterd;

Dat de UNHCR heeft verklaard dat:

[...]

(vrije vertaling: "De humanitaire situatie is blijven verslechteren en er wordt geschat dat zoveel als 4 miljoen Syriërs geraakt werden door het conflict en humanitaire hulp nodig hebben op heden. De vernietiging van medische faciliteiten en de vlucht van medisch personeel heeft een groot aantal Syriërs achtergelaten zonder toegang tot medische zorg".) (UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update I, December 2012*, blz. 11.

<http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?docid=50d457b12>.)

[...]

(vrije vertaling: "De VN en mediabronnen blijven verslag uitbrengen van voortdurend geweld en moorden in Syrië. Sinds de aanvang van de onrust in maart 2011 werd er melding gemaakt van zware wijdverspreide en systematische schendingen van de mensenrechten, inclusief maar niet beperkt tot buitengerechtigde terechtstellingen, foltering, willekeurige gevangenschap en het gebruik van zware wapens tegen burgerbevolking. (...) Sinds November 2012 wordt de dodentol sinds de start van de opstand geschat op tussen de 20.000 tot 40.000 personen. Het geweld treft op disproportionele wijze enkele van de meest kwetsbare bevolkingsgroepen, zoals kinderen.") (stuk B. 1, blz.2);

[...]

(vrije vertaling: "de UNHCR meent dat veel van de Syriërs die internationale bescherming zoeken waarschijnlijk aan de voorwaarden van de definitie van vluchteling voldoen.")

Dat Magne Barth, hoofd van de delegatie in Syrië van het internationale comité van het rode kruis (CICR) heeft verklaard [...](vrije vertaling: « Het leed van de burgers in Syrië bereikt op heden een niveau zonder voorgaande en het lijkt er niet op dat we het einde kunnen bespeuren. ») (CICR, *Syrie : une tragédie humaine aux conséquences désastreuses, Communiqué de presse 143/13 du 29-08-2013, Genève/Damas*, <http://www.icrc.org/fre/resources/documents/news-release/2013/08-29-syria-civilians.htm>.) ;

Dat het CICR schrijft dat:

[...]

(vrije vertaling : Op vandaag werden meer dan 100.000 personen gedood en honderden andere sterven nog elke dag of hebben het moeilijk om te overleven ten gevolge van hun verwondingen. Bovendien voegen zich dagelijks honderden mensen bij de miljoenen Syriërs die reeds weggetrokken zijn naar het centrum of hun toevlucht zochten in het buitenland. « Een nieuwe escalatie zal nieuwe vluchten veroorzaken en zal de reeds immense humanitaire noden nog verhogen. » voegt M. Barth toe.

«In een groot aantal regio's die sinds maanden afgesloten zijn en waar noch de CICR noch het Arabische rode kruis toegang heeft, lijdt de bevolking onder de grote tekorten aan vitale medische zorgen, voeding en water», verduidelijkt hij. « In grote delen van de Damas-Campagne bijvoorbeeld, sterven mensen bij gebrek aan medisch materiaal en voldoende medisch personeel die de zorg over hen kunnen opnemen. Zij lijden ook honger want de hulp kan hen niet op regelmatige wijze bereiken». (CICR, *Syrie : une tragédie humaine aux conséquences désastreuses, Communiqué de presse 143/13 du 29-08-2013, Genève/Damas*, <http://www.icrc.org/fre/resources/documents/news-release/2013/08-29-syria-civilians.htm>.)

Dat de burgerbevolking bovendien slachtoffer is van ontvoeringen en willekeurige opsluitingen, dat de gevangenen onmenselijke folteringen ondergaan en dat de ontvoeringen integraal deel uitmaken van de systematische aanval van de overheid op de burgerbevolking (Reuters, *Secret detention part of Syria "campaign of terror, 19/12/2013*, <http://www.reuters.com/article/2013/12/19/us-syria-crisis-right-idUSBRE9BI0P320131219>).

2. Rechten van Mensen

Overwegende dat de inhoud van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de inhoud van de artikelen 2 en 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden weergeeft;

Dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens zegt dat:

[...]

Dat moet aangetoond worden dat het risico op levensberoving reëel is en dat de autoriteiten van de Staat van verzoekster niet in staat zijn de middelen aan te wenden die tot gevolg hebben dat het risico op beroving van de vrijheid of tot het ondergaan van behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM beperkt wordt, en dat hem een adequate bescherming wordt geboden;

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens verschillende methoden heeft uiteengezet om het bewijs te leveren van het reëel risico op vrijheidsberoving of het ondergaan van onmenselijke behandelingen;

Dat ten eerste verzoekster moet kunnen aantonen met persoonlijke bewijzen dat zijn fysieke integriteit ernstig in gevaar komt in geval van terugkeer;

Dat ten tweede het tevens aanvaard is dat verzoekster moet bewijzen dat hij deel uitmaakt van een kwetsbare groep die systematisch het voorwerp uitmaakt van praktijken in strijd met de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

Dat ten derde, in het uitzonderlijke geval van blind geweld in het land van verzoekster, wanneer de eenvoudige aanwezigheid van verzoekster op het grondgebied voldoende is om te kunnen spreken van een reëel risico voor zijn leven of zijn fysieke integriteit, hij moet kunnen aantonen dat deze uitzonderlijke situatie van blind geweld bestaat;

Dat in casu verzoekster meent dat hij zich in een uitzonderlijke situatie van blind geweld bevindt en dat enkel zijn aanwezigheid op het grondgebied constitutief is voor een reëel risico voor zijn leven of zijn fysieke integriteit;

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in haar arrest van 28 juni 2011 (arrest SufiandElmit tegen de Verenigde Staten, 28 juni 2011) de vraag heeft moeten beslechten omtrent het bestaan van een reëel risico tot het ondergaan van ernstige schade en de bewijselementen van dit risico;

Dat in dit arrest het Hof heeft geoordeeld dat een Somalisch staatsburger aan wie men de subsidiaire bescherming weigert toe te kennen zijn risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ziet verhogen;

Dat om dit te doen, het Hof eerst de vraag omtrent het verband tussen artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en artikel 15 van richtlijn 2004/83/EG van de raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, heeft moeten beslechten;

Dat artikel 15 van deze richtlijn de voorwaarden uiteenzet die moeten voldaan worden om beschouwd te worden als een persoon die kan genieten van de subsidiaire bescherming;

[...]

Dat om dit te doen, het Europees Hof voor de Rechten van de Mens verwezen heeft naar een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Arrest van het EHEU van 17 februari 2009, Elgafaji tegen Staatssecretaris van Justitie, C-465/07) om vast te stellen dat "Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geoordeeld dat artikel 15 (c) geschonden is wanneer er zwaarwegende gronden werden aangetoond die konden doen geloven dat een burger die teruggestuurd wordt naar het betrokken land louter door zijn aanwezigheid op het grondgebied van dit land of deze regio aldaar een reëel risico op de bedoelde ernstige bedreiging zou lopen. Teneinde dergelijk risico aan te tonen is het niet noodzakelijk dat het bewijs wordt bijgebracht dat hij wordt geïsoleerd specifiek om redenen eigen aan zijn persoonlijke situatie (Elgafaji, voormeld, §35). Niettemin heeft het EHJ geoordeeld dat een dergelijke situatie "uitzonderlijk" is en hoe meer de verzoekster het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming (Elgafaji, voormeld, §39)" (Arrest Sufiand Elmit tegen de Verenigde Staten, 28 juni 2011, §225).

Dat in §226 van voornoemd arrest het Europees Hof voor de Rechten van de Mens overweegt dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens een bescherming biedt die vergelijkbaar is aan deze van artikel 15 van de voormelde richtlijn;

Dat in casu verzoekster gezien de situatie die in Syrië woedt, door het eenvoudige feit zich in Syrië te bevinden, een reëel risico op ernstige schade voor zijn leven of zijn fysieke integriteit loopt;

Overwegende dat het voormelde arrest van het Europese Hof in §241 criteria oppert die kunnen gebruikt worden teneinde de intensiteit van een conflict vast te stellen en te weten of men gezien de situatie in het land, door het simpele feit van er aanwezig te zijn, een reëel risico loopt om behandelingen te ondergaan zoals deze ingeroepen in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

Dat deze criteria de volgende zijn:

de gebruikte strijdtactieken en methoden dreigen het aantal burgerslachtoffers te verhogen, de gevechten zijn lokaal of verspreid, het aantal gedode en gewonde burgers ingevolge deze gevechten; (§ 241)

Dat rekening houdend met de verschillende persartikels neergelegd bij dit verzoekschrift die getuigen van het geweld dat in Syrië woedt, het niveau van het geweld van een dergelijke intensiteit is dat elke persoon in Syrië het gevaar loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens;

Dat bijgevolg de criteria ontwikkeld door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens vervuld zijn;

Dat het bijgevolg gepast voorkomt om te overwegen dat er momenteel in Syrië een situatie van blind geweld heerst die dermate hoog is dat het eenvoudige feit van aanwezigheid op het grondgebied een ernstige bedreiging vormt voor het leven van de burgers;

Dat het bijgevolg gepast voorkomt om de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoekster.”

2.1.7. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift drie faxberichten (stukken 2 en 3) en e-mailverkeer van haar raadsman met het CGVS (stuk 4).

2.1.8.1. Ter terechtzitting legt verzoekster een e-mail neer van J.C. Hathaway. In deze e-mail wordt verwezen naar het Nottebohm-arrest van 6 april 1955 van het Internationaal Gerechtshof omtrent het begrip ‘dubbele nationaliteit’ en wordt gesteld dat de vraag is of de nationaliteit effectief is en dat, gelet op de volgens de advocaat aan wie de e-mail is gericht aangehaalde situatie van Syrische vluchtelingen in Armenië, hun burgerschap aldaar mogelijk niet wordt aanzien en behandeld als werkelijk en volwaardig burgerschap (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.1.8.2. In de mate dat verweerder zich verzet tegen de neerlegging van de e-mail en de toepassing van het arrest Nottebohm aangezien dit een nieuw middel uitmaakt, wordt vastgesteld dat dit internationale rechtspraak betreft die de stelling van verzoekster ondersteunt dat zij geen band heeft met Armenië, aangezien zij bevestigt dat zij (...) *de Armeense nationaliteit niet heeft, dat hij nog nooit in Armenië is geweest, (...)*” (verzoekschrift, p.4). Het bijbrengen van deze rechtspraak ter ondersteuning van dit argument kan niet aanzien worden als een nieuw middel.

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.4. Op basis van verzoeksters verklaringen en de stukken in het administratief dossier, dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster over de Armeense nationaliteit beschikt. Het blijkt echter ook dat verzoekster nooit in het bezit werd gesteld van haar Armeens paspoort.

Ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, stelde verzoekster dat haar door de Armeense gemeenschap in Koeweit een aanvraag tot het Armeense staatsburgerschap werd voorgelegd en dat zij deze ondertekende. Het Armeens staatsburgerschap zou haar echter niet echt hebben geïnteresseerd, zij volgde de aanvraag niet op en zij ging haar Armeens paspoort nooit afhalen.

De Armeense consul, aan wie een kopie van verzoeksters Syrische paspoort werd overgemaakt, stelde dat verzoekster in 2012 het Armeens staatsburgerschap bekwam doch haar Armeens paspoort nog niet ging afhalen (administratief dossier, stuk 26: documenten; stuk 27: landeninformatie). Gezien de Armeense consul beschikte over een kopie van verzoeksters Syrische paspoort en gelet op verzoeksters verklaringen ter terechtzitting, dient daarbij te worden aangenomen dat de identiteit van verzoekster overeenstemt met deze van de persoon die blijkens het gestelde door de Armeense consul het Armeens staatsburgerschap heeft.

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij ter terechtzitting, verwijzend naar het Nottebohm-arrest, betoogt dat zij “niet echt” de Armeense nationaliteit bezit en dat deze nationaliteit haar niet kan worden tegengeworpen. Hoe uit het Nottebohm-arrest zou kunnen worden afgeleid dat de Armeense nationaliteit haar niet mag worden tegengeworpen, kan immers niet worden ingezien. Dit arrest handelt geenszins over de tegenstelbaarheid van de nationaliteitsband aan de persoon en het land waartussen deze band bestaat; het betreft de situatie waarin dit land de nationaliteit van de onderdaan tegenstelbaar wil maken aan een derde land.

Bij het onderzoek van een asielaanvraag van een asielzoeker met een dubbele of meervoudige nationaliteit is het echter wel noodzakelijk om een onderscheid te maken tussen het bezit van een nationaliteit in de juridische zin enerzijds en de beschikbaarheid van bescherming in het betrokken land anderzijds. Er kunnen namelijk gevallen zijn waarin de asielzoeker beschikt over de nationaliteit van een land ten aanzien waarvan hij geen vrees aanvoert doch waarin zulke nationaliteit als ineffectief kan worden beschouwd omdat deze niet dezelfde bescherming behelst als degene die normaliter aan de burgers van dat land wordt geboden. In dergelijke omstandigheden staat het bezit van een tweede nationaliteit niet in de weg aan het toekennen van de vluchtelingenstatus (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr.107). Voormelde UNHCR-proceduregids bevat geen afdwingbare rechtsregels doch wel waardevolle aanwijzingen voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève.

Het voorgaande wordt blijkens de ter terechtzitting neergelegde e-mailcorrespondentie eveneens benadrukt door J.C. Hathaway, die erop wijst dat de vraag is of de nationaliteit effectief is en of het toegekende burgerschap wordt aanzien en behandeld als werkelijk en volwaardig burgerschap (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

Te meer daar verzoekster verklaarde dat de Armeense nationaliteit haar niet interesseerde, dat zij haar aanvraag tot het Armeens staatsburgerschap niet opvolgde en dat zij niet in het bezit werd gesteld van een Armeens paspoort, rijst aldus de vraag of verzoekster, die afkomstig is uit de Armeense diaspora, in en door Armenië wordt aanzien en behandeld als een volwaardig burger van dit land en zij bijgevolg aldaar dezelfde bescherming geniet als de bescherming die door dit land wordt verleend aan de andere burgers van dit land. Verzoekster bezit de Armeense nationaliteit in juridische zin. De vraag rijst of de invulling van de rechten en plichten tussen Armenië en verzoekster, afkomstig uit de Armeense diaspora, dezelfde is als deze van de rechten en plichten tussen Armenië en de andere burgers van dit land.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter zake de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 november 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS